

[Stegger Nielsen.]

var blevet opmærksom paa dette særlige Tilfælde; den vilde da sandsynligvis have vedtaget en Redaktion af Artikel 2, som havde taget Hensyn til en saadan Skoleordning. Men han mener dog ikke, hvis det Antal Børn, som berøres af denne Skoleordning, er ganske ringe, at der er en uoverstigelig Hindring for Konventionens Ratifikation. Der er altsaa ikke efter Albert Thomas' Mening en uoverstigelig Hindring, men deri ligger, at der er en Hindring, og det er det, der hidtil har gjort os betænkelige og fremdeles gør os betænkelige, men jeg vil stadig hævde, at denne Betænkelighed er af rent saglig Karakter.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Forslagets Overgang til anden (sidste) Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Stegger Nielsen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Forslaget henvises til Behandling i det Udvalg, som det høje Ting har vedtaget at nedsætte angaaende den foregaaende Sag paa Dagsordenen.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Lærlingeforholdet.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1911).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Socialministeren (Steincke): Jeg skal tillade mig at forelægge det høje Landsting Forslag til Lov om Lærlingeforholdet, saaledes som dette Forslag er vedtaget i det høje Folketing. I Bemærkningerne til Forslaget, Till. A. Sp. 5411—16, er der givet en udførlig Oversigt over de tidligere Forhandlinger vedrørende Lærlingeforholdet. Jeg skal ikke gaa nærmere ind paa denne

Fremstilling, der jo for øvrigt ogsaa vil være kendt af Tingets Medlemmer, men blot sige, at naar Regeringen har ment at burde tage dette Lovgivningsomraade op til fornyet Overvejelse, skyldes det ikke alene, at man i og for sig er forpligtet til at fortsætte de Forhandlinger, der strandede senest i 1928—29, men ogsaa, at man fra forskellige Sider har faaet Anmodning om at søge at naa til en anden Ordning vedrørende Lærlingspørgsmaalet. Det er særlig dels fra de unges Side og dels fra Handelsstandens Side, der gentagne Gange er fremkommet Ønske om en Revision. Fra Handelsstandens Side har man ønsket, at Lærlingeloven blev delt i to Love, den ene for Haandværk og Industri, den anden for Handelsvirksomhed. Jeg har saamænd i og for sig ikke noget imod at følge Handelsstanden paa dette Punkt, men jeg har ment, at det maaske var mindre heldigt, praktisk set, at der udfærdigedes to Love, hvis Bestemmelser for en stor Del vilde blive enslydende, og derfor er jeg gaaet den Vej i Forslaget her at give Særbestemmelser for Haandværk og Industri, Særbestemmelser for Handelsvirksomheder og saa en Række Fællesbestemmelser gældende for samtlige de Fag, der falder ind under Loven.

Efter Regeringens Opfattelse har den nugældende Lærlingelov særlig i 4 Henseender vist sig uhensigtsmæssig eller ufyldstgørende overfor sit Formaal, som — lad mig sige det med det samme — er at beskytte de unge Mennesker, ikke at beskytte Mestrene, som man faar Indtryk af ved at læse Aviserne. Den har vist sig ufyldstgørende paa 4 Omraader, siger jeg, dels med Hensyn til Læretidens Længde, dels med Hensyn til enkelte Virksomheders mangelfulde Uddannelse af Lærlinge, dels med Hensyn til Lærlingelønnens Beregning og Mangelen af et fagligt Tilsyn med Lærlinguddannelsen. Det er navnlig paa disse 4 Punkter, dette Lovforslag sætter ind, og jeg skal nu saa kort som muligt gennemgaa Forslaget, idet jeg særlig gør opmærksom paa det nye af Betydning, det indeholder.

I Kapitel I, hvor der findes Bestemmelser for Haandværk og Industri, er der navnlig det at bemærke, at Gartnerfaget er medtaget, dog at der med Hensyn til Specialarbejde ved Anlægsgartneri er gjort